

Zwartboek

Platform Keer het Tij Enschede

Stop Balkenende 2

Eisen

De eisen van het Platform 'Keer Het Tij' Enschede aan het college van B&W en de politieke partijen in de gemeenteraad van Enschede

Onderwerpen

Inkomen en koopkracht
De grote noden onder mensen met een uitkering
De situatie in het onderwijs
Je bent jong en je wilt wat. Studeren?
Boze uitkeringsgerechtigden
Woningnood
Werkgelegenheid neemt af in Enschede
Asielzoekers en vluchtelingen
Tussen minima en schuld problematiek
Stop kostenstijging en uitkleding zorg
Dak- en thuislozen
Fonds Bijzondere Noden Enschede

Ervaringsverhalen:

Hoe mensen te helpen en met wat?
Stil ontslag
Ziektewet en chronisch ontstoken achillespees
Reïntegratie? Laat me niet lachen
Auto-ongeluk en de WAO
Kapot gewerkt in een gesubsidieerde baan
Armoedeval bij werkaanvaarding
Rechtshulp, hoe moet dat nu?
Werkloos op 55 jarige leeftijd, en wat dan?
Financiële problemen enorm
Reacties op het kabinetsbeleid (zaterdag 21 augustus 2004)
Reacties op het kabinetsbeleid (dinsdag 24 augustus 2004)
Nog meer reacties op het kabinetsbeleid

Aangeboden aan gemeentebestuur van Enschede op 21 September 2004

Platform Keer het Tij Enschede

GroenLinks

Socialistische Partij

Nieuwe Communistische Partij-NCPN

Partij van de Arbeid

Samenwerkende Democratische Organisaties

MinPLus

Milieu-defensie

Internationale Socialisten

ABVAKABO-FNV

Uitkeringsgerechtigdengroep FNV

Bundeling Enschedese Uitkeringsgerechtigden

Mensen op persoonlijke titel

Contactpersonen:

Trix Niesthoven tel: 053 4283860 en Corry Westgeest 053 4763881

e-mail: keerhettijenschede@hotpop.com

Met dank voor de technische hulp:

Henk van Assen: boekbinder

drukkerij alfa: advies en gebruik apparatuur

De eisen van het Platform 'Keer Het Tij' Enschede aan het college van B&W en de politieke partijen in de gemeenteraad van Enschede zijn:

1. Keer het Tij, Stop Balkenende 2.
2. Deelname aan de demonstratie op 2 oktober a.s.
3. Betaling van 1 bus ad 700 euro voor minder draagkrachtige deelnemers.
4. Uitbreiding van de werkgelegenheid met volwaardige, menswaardige banen. Extra begeleiding van id-baners bij het behouden of vinden van (nieuw) werk.
5. Een actievere opstelling om het 'ondergebruik' en het niet gebruiken van voorzieningen te voorkomen, door o.a. meer begeleiding te geven aan ouderen, minima en chronisch zieken.
6. Betere scholingsmogelijkheden voor mensen met een uitkering.
7. Meer betaalbare huurwoningen en meer betaalbare aangepaste woningen o.a. voor ouderen, gehandicapten en jongeren.
8. Opvang voor mensen die door omstandigheden het dak boven hun hoofd kwijt zijn of kwijt dreigen te raken, dus ook voor asielzoekers.
9. Een extra uitkering voor alle mensen die moeten leven van een netto-inkomen op het sociaal minimum.

Tenslotte verzoeken wij het college en de gemeenteraad van Enschede om met meer creativiteit en politieke wil de zwakkeren in deze gemeente te ontzien.

Graag vernemen wij binnen 1 week uw reactie.

Contactpersonen:

Trix Niesthoven tel: 4283860

Corry Westgeest tel: 4763881

e-mail: keerhettijenschede@hotmail.com

Inkomen en koopkracht

Door de invoering van de euro zijn we echt gaan merken dat de koopkracht van onze huishoudportemonnee is afgenomen. Ook merken velen nu pas dat de salarisstijgingen geen gelijke trend blijken houden met de werkelijke prijsstijgingen. Dat klopt allemaal. U krijgt momenteel jaar op jaar veel minder waar voor uw euro. Vele stijgingen worden door de regering en het Centraal Bureau voor de Statistiek stelselmatig buiten de inflatiecorrectie gehouden. Wat er nog wel wordt gecompenseerd en wat niet, is een duister machtsspelletje van ambtenaren geworden. De prijzen van huizen, de plaatselijke, gemeentelijke belastingen, BTW op brandstoffen, e.d. worden systematisch buiten de prijscompensatie gehouden. Als je dat rijtje naloopt, schrik je ervan wat allemaal niet meetelt in de inflatiecorrectie. Deze achterstelling moet een keer afgelopen zijn. Het tij moet keren. De inkomens moeten systematisch en veel eerlijker omhoog. Bijvoorbeeld in centen in plaats van procenten. 700 euro ineens zou veel schelen. Dan komt het bij iedereen even hard aan. De top verdient in Nederland vaak best goed - zeker met al die aftrekposten - maar de mensen in de onderste loonschalen en Jan Modaal niet. Velen kunnen al niet meer op vakantie wat men vroeger wel kon. Een beetje normaal en financieel gemakkelijk reizen, ziekenhuisbezoekjes en familiebezoeken afleggen zit er vaak ook niet meer in. Ook een gewoon busreisje binnen de provincie kost soms extreem veel strippen. Velen kunnen zelfs de hoge huren van hun huis niet meer opbrengen; laat staan de woonlasten. Zal de elektriciteit nu duurder worden door de privatisering, of goedkoper, zoals de regering zegt? Wij denken duurder. Sinds de afval geprivatiseerd is, is alles wel duurder of onhandiger geworden. We moeten afval nu gaan brengen i.p.v. dat het wordt opgehaald. De olie en het gas zullen vroeg of laat sowieso duurder worden; al is het alleen maar door de instabiliteit in het Midden Oosten (die Nederland mee heeft veroorzaakt). Wordt dat gecompenseerd door betere of hogere lonen? Wij vrezen van niet en denken dat de koopkracht door het beleid van dit kabinet alleen maar slechter en slechter wordt.

Burgers let op uw zaak.

Keer het tij.

Weg met Balkenende 2!

Meer geld erbij, bijvoorbeeld 600 euro.

De grote noden onder mensen met een uitkering:

- Uitkering is sinds enkele jaren 15% te laag voor de noodzakelijke kosten van levensonderhoud. (onderzoek NIBUD)

Met consequenties op enkele terreinen:

- Aanvraag Bijzondere Bijstand wordt “beloond” met het afwijzende antwoord: “u heeft zelf een spaarmogelijkheid”. In veel gevallen wordt er bij noodzakelijke kosten geen aanvraag ingediend bij het Noodfonds door D.M.O.
- Bij de Stadsbank worden afbetalingsregelingen afgedwongen met enkele bedenkelijke consequenties, bijvoorbeeld: indien het inkomen reeds 15% te kort is, brengt zo’n regeling mensen steeds verder in de problemen. Mensen leven hierdoor ver onder de armoedegrens.
- De Stadsbank is een sociale bank en geen commerciële, toch rekent zij 16 tot 20 % rente over de totale schuld, terwijl de commerciële bank niet boven de 10 % komt.
- Op sommige plaatsen wisselt de uitbetalingdatum van de uitkering vele malen. De Stadsbank betaalt alleen de afbetaling van de cliënten indien er voldoende saldo is. Hierdoor krijgt de cliënt aanmaningen maar ook stagnatie bij uitbetaling van het leefgeld. Dan is er dus niets om van te leven!
- De GGD maakt met publicaties en voorlichtingsdagen voor uitkeringsgerechtigden met grote nadruk duidelijk hoe je gezonder kunt leven. Dit n.a.v. andere publicaties die aantonen dat mensen met een uitkering door slechte voeding vaker ziek zijn, minder gezond oud worden en vroeger sterven. Dit zijn de consequenties van een structureel te laag inkomen.
- De psychische belasting bij uitkeringsgerechtigden. Elke maand rond moeten komen van te weinig geld, kinderen willen geven wat ze nodig hebben wat niet kan, voorkomen dat er schulden ontstaan en als die er zijn hoe kom je er weer uit. Hierdoor groeien kinderen vaak op in situaties waar veel te veel spanningen zijn.
De druk om werk te zoeken dat er veelal niet is of in een traject zitten wat perspectiefloos is omdat er onvoldoende rekening wordt gehouden met de onmogelijkheden van mensen.
- Uithuiszettingen: door een tekort aan inkomen ontstaan schulden. Deze kunnen vervolgens niet op tijd betaald worden, hierdoor worden de schulden nog hoger door de aanmaningskosten. Daarna komt de deurwaarder met nogmaals een verhoging en bij niet kunnen betalen worden de mensen op straat gezet. Tegen alle regels in van de Verenigde Naties. Alle bezittingen gaan naar de stortplaats en de mensen staan met lege handen op straat. Dit is criminaliteit zaaien.
- Kinderen die in armoede opgroeien: waar geen geld is voor ontwikkeling op creatief, cultureel, natuur en sportief gebied. Dit heeft zo veel consequenties voor het kind zelf als voor de maatschappij dat daar anders mee om gegaan moet worden.
- Asielzoekers hebben volgens de internationale wetten het recht om in een ander land asiel aan te vragen als zij in hun eigen land niet meer veilig kunnen verblijven. Elk land heeft de plicht om de mensen veiligheid, voeding, kleding en onderdak te verlenen.

Dit kabinet dwingt mensen te kiezen: (zelfs na 10 jaar verblijf) terug te gaan met alle consequenties van dien, gevangenis, vermoord of in de illegaliteit verdwijnen. Welke rechten hebben kinderen nog? Gevolg: Je moet toch eten, je wilt toch nog een dak boven je hoofd (in vele gevallen is het niet meer dan hokjes waar wij Nederlanders zelfs geen hond in laten overnachten, waar ratten hun leefdomein hebben.). Op deze manier wordt de weg naar criminaliteit opengezet, zelfs gestimuleerd!

De toezegging van de minister dat gezinnen niet uit elkaar gedreven worden lijkt een volkszoethouder. De praktijk is n.l. anders: soms wordt de helft van een gezin uitgewezen, soms 1 kind, of alleen de vader. De psychische nood is gigantisch. Dit kan bijna niet anders dan psychische mishandeling genoemd worden. De meerderheid van onze volksvertegenwoordigers laat dit gebeuren.

- **Algemene zaken:**

Woningnood: deze wordt kunstmatig in stand gehouden, want er worden betaalbare en kwalitatief goede woningen afgebroken, waarvoor weer duurdere in de plaats komen, ook hierdoor komen weer massa's mensen in de financiële problemen.

Bedrijfspanen staan in heel Nederland in grote getale te koop en te huur.

Door de uitbreiding van de industrieterreinen wordt in toenemende mate kostbare ruimte en natuurterreinen opgeofferd. Daarnaast de enorme hoeveelheid troep die geproduceerd wordt, waar alleen maar behoefte wordt gecreëerd, en vervolgens alleen maar zorgt voor afvalbergen en die bijdragen aan een verslechtering van de volksgezondheid.

Ziekenfonds wordt steeds meer uitgekleeft, en steeds meer mensen kunnen geen gebruik meer maken van belangrijke aspecten van de gezondheidszorg.

Essent, en haar immense problemen, geeft ook weer aan dat een terugtrekkende overheid en een toenemende commercialisering slecht zijn voor de bevolking. Voor Openbaar vervoer geldt hetzelfde: het wordt te duur en de kwaliteit vermindert.

De arbeidsomstandigheden van en de hoge druk op personeel van 'ons' postbedrijf is ook kenmerkend voor de commercialisering. Het contract van mensen wordt gehalveerd en ze moeten hetzelfde werk blijven doen.

De sponsering van het betaald voetbal door Essent en Amicon is ontoelaatbaar! Ten eerste is onze premie bedoeld voor de betaling van onze ziektekosten en behoort het geld wat wij teveel betalen voor de energie terug gegeven te worden aan de klant. Het betaalde voetbal moet zich zelf maar bedruipen. Allemaal redenen waarom deze diensten weer terug moeten naar de overheid.

- Alle oproepbanen zijn asociaal! Mensen kunnen van de ene op de andere dag werkloos zijn. Een bijkomend probleem is vervolgens het krijgen van een uitkering omdat heel vaak geen aansluitend werk te krijgen is. Mensen zitten hierdoor vaak zonder inkomen. D.M.O. zou mensen in ieder geval het aanbod moeten doen van leefgeld. Door de komst van het C.W.I. is er nog meer bureaucratie ontstaan waardoor dit probleem nog eens versterkt wordt.

Conclusie:

Wat is onze democratie eigenlijk waard als een kleine meerderheid er voor zorgt dat een deel van de bevolking zich enorm kan verrijken en een toenemend deel hier het slachtoffer van wordt en dat een grote groep onder de armoedegrens moet leven?

De situatie in het onderwijs

Het Centraal Planbureau heeft berekend dat er sinds 1982 meer dan 54% bezuinigd is op de begroting van Onderwijs en Wetenschappen. Het is tarok niet verwonderlijk dat zowel personeel als studenten in VMBO, VWO, HBO en aan universiteiten het soms niet meer zien zitten hoe ze de touwtjes aan elkaar moeten knopen. Het bedrijfsleven schreeuwt moord en brand. Philips topman Ad Huijser zegt dat er in Nederland wat hen betreft 7 universiteiten dicht kunnen. De voorzitter van de Vereniging van Nederlandse Universiteiten (VSNU), zei recent dat "de uitholling met het blote oog zichtbaar is.". De schuld van de Universiteit Twente loopt hoog op. Zij worden gedwongen jaarlijks 9 miljoen te bezuinigen. De UT denkt zelfs aan het verkopen van grond op de campus. In paniek biedt men allerlei vreemde nieuwe studies aan.

De vraag is wat de kwaliteit daarvan is. Nieuwe docenten kan men immers maar mondjesmaat aantrekken. Recent heeft men een groot bedrag op de kapitaalmarkt geleend. Er komt steeds minder geld en mankracht voor wetenschappelijk onderzoek. Dat is aan alles te merken. Alleen al doordat stafleden van de UT worden doodgegooid met onderwijs komen ze niet aan research toe. En dat is slecht de kwaliteit van het onderwijs en de mogelijkheden van universitaire docenten om verdere carrière te maken. Er wordt gedacht aan privatisering van onderwijs, maar topambtenaren zijn privatisering al lang beu. "In de praktijk werkt het zelden goed uit voor iedereen." Bezuinigingen worden meestal als vernieuwingen verkocht. Keer op keer wordt er door de vakmensen voor gewaarschuwd. Leraren, onderwijzers, docenten roepen bijvoorbeeld dat het studiehuis op deze manier niet kan; en het aantal vakken in bijvoorbeeld het VMBO vaak te groot is. Het kwaliteitsniveau, dat afgestudeerden nodig hebben om een goede baan te vinden, neemt af.

Wanneer wordt de politiek eens wakker? Leraren worden gedwongen om, in belang van de leerling, sommige vernieuwingen maar naast zich neer te leggen. Innovatie is verworpen tot histerie. Reorganisaties bij de Universiteit Twente hebben al tot verlies van 180 arbeidsplaatsen voor gewone personeelsleden geleid en 20 bij wetenschappelijk personeel. De vakbond van overheids personeel, de AbvaKabo, verwacht dat juist bij de drie technische universiteiten in Nederland de komende jaren duizenden arbeidsplaatsen zullen vervallen. Gezien de verwachtingen en de slechte stand van hun begrotingen komen er in Enschede bij de Universiteit zowel als bij de Hogeschool binnenkort meer ontslagen.

Je bent jong en je wilt wat. Studeren?

Kijk eens om je heen. De middenklasse, de hogere werkende klasse, de lagere werkende klasse, de minima, de werklozen, zelfs de daklozen, iedereen wordt momenteel in Nederland stukje voor stukje, beetje voor beetje armer of uitgebuit. De prijzen gaan gestaag omhoog. Wonen wordt onbetaalbaar. Even ontspannen op een terrasje ook. Je kunt de euro de schuld geven, maar begrijp je de achtergronden? Zelfs de aandeelhouders worden tegenwoordig openlijk 'uitgebuit'. Een jong iemand hoort na te denken wat oorzaak is en wat gevolgen van een beleid of een systeem zijn. Nu kan het nog, later zit je - voor dat je het weet - in de schulden, en moet je - net als ieder ander - heel hard werken voor de kost om alles af te lossen. Dan heb je haast geen tijd meer om over dit soort dingen na te denken. Gebruik dus de tijd dat je jong bent, op school of universiteit goed. Stel de juiste vragen in de lessen of op college. Laat je niet afschepen met dooddoeners. Sommige leerboeken en docenten zijn niet zo goed dat als ze zeggen. Zelfs de media kun je niet zomaar vertrouwen. In de Irak-kwestie is dat wel gebleken. Loop niet zomaar achter mensen, politici en ideeën aan die er op het eerste gezicht aardig uitzien.

Onderwijs is een recht; geen marktwaar

Weet wat je doet; weet wat je wilt

Vroeger gaf men ingenieurs de schuld van oorlogen; ze hadden de tanks gemaakt die al die vernietigingen op hun geweten hadden. Fysici kregen de schuld van de atoombom. Laat je niet misleiden: communicatiedeskundigen, psychologen en bedrijfskundigen zijn de afgelopen 20 jaar nog veel belangrijker geworden om de mensen dom en arm te houden, dan allerlei technisch opgeleiden. Weet dus wat je doet; wat je leert en hoe je dat gebruikt; nu of later in je beroep of functie die je in de maatschappij vroeg of laat gaat bekleden. Veel mensen in Azië, Afrika en/of oost Europa, maar ook hier, zijn door de massapsychologen, communicatiespecialisten, verbonden aan kranten en Tv-stations en door keurig uitzierende politici op het verkeerde been gezet. Tientallen jaren later komen mensen in arme landen er achter dat ze beter niet naar al die mooie praatjes en beloftes hadden kunnen luisteren. Mensen en bedrijven belazeren de boel. Wil jij daar als communicatiedeskundige, boekhouder of bestuurskundige aan mee doen? Doe jij mee met dingen te verkopen die eigenlijk niet kunnen? In je jeugd moet je daarvan bewust zijn of bewust worden. Bij een baan word je - zonder dat je het merkt - al geselecteerd op de manier van denken. Het voortgezette onderwijs is niet meer zo goed als dat je denkt dat het was. Technici, ingenieurs en productiepersoneel zijn niet de schuld van oorlog en ellende, maar de politiek van de rechtse partijen.

Beurzen omhoog; huren omlaag

De mens centraal; niet de winst

De mens hoort centraal te staan; niet de winsten. Misschien ken jij ook wel mensen die de hele dag maar naar de beurskoersen luisteren of op internet zitten te kijken. Ze gaan zich vroeg of laat gedragen als kapitalisten. Vinden we dat normaal? Vinden we het normaal dat kinderen uit de laagste bevolkingsgroepen in Nederland al bijna niet meer kunnen studeren? Turkse of Marokkaanse kinderen zijn al ver voor de middelbare school afgevallen; en krijgen geen kans een beter bestaan op te bouwen. Vinden we dit normaal? De kosten zijn hoog: dure buitenlandse studieboeken, internetverbindingen op je kamertje in de stad, computers, woonruimte, e.d.

Keer het tij

Kom op voor je rechten

Wat te doen? Jongeren en studenten zijn de toekomst. De toekomst ziet er niet goed uit. Er is werkloosheid. Ook onder schoolverlaters en afgestudeerden. Je kunt niet zomaar een baantje vinden dat je leuk vindt of waar je juist voor bent opgeleid. Het gaat slecht met de ICT sector. Fabrieken en bedrijven gaan naar het buitenland. Ook hier in Twente: Hartman, Vredestein, etc. De economische crisis neemt ellendige vormen aan. Argentinië, Oost Europa, Japan en de meeste Afrikaanse landen waren de eersten waar de economie langdurig instortte, maar ook in West Europa en de USA staan alle signalen op groen. Wat gebeurt er als jij afgestudeerd bent?

De regering denkt alleen maar in termen zoals aandeelhouders denken. Ze denkt niet aan investeren in kennis, laat staan in goed onderwijs, scholieren of studenten. Integendeel.

Gelijke rechten voor iedereen

Stop Balkenende 2!

Boze uitkeringsgerechtigden

Wij als uitkeringsgerechtigden en vakbondsmensen zij boos erg boos omdat er weinig wordt gedaan aan de inkomenspositie van uitkeringsgerechtigden.

Het grote graaien in de pot is nog in volle gang vooral bij de hoge inkomens, maar voor de uitkeringsgerechtigden is er niets bij, ja dat was een ½ % per jaar erbij, toen het economisch goed ging, wat moeten wij daar blij mee zijn. In januari zijn de prijzen voor het dagelijkse leven omhoog gegaan i.v.m. de B.T.W. hoge vervoerskosten, ziektekosten hoge eigen bijdragen en de huursubsidie. Juist de mensen die van een sociaal minimum rond moeten komen worden hier door het zwaarst getroffen. Ik dacht dat het zo was dat de sterkste schouders de zwaarste lasten zouden dragen? Nee, de hoge inkomens moesten zo nodig belasting verlaging hebben omdat ze vonden dat ze te veel betaalden. En als ze dat niet zouden krijgen zouden ze massaal naar België verhuizen als economische vluchteling. Ze moeten blij zijn dat ze zoveel kunnen betalen. Nu durft een bank extra geld te vragen aan deze mensen voor hun bank afschiften. Deze mensen gaven te kennen dat als dat zou gebeuren zij massaal naar een andere bank zouden overstappen. Dezelfde bank wil dat mensen die een uitkering hebben maar naar een andere bank gaan omdat ze aan uitkeringsgerechtigden niet genoeg verdienen.

De solidariteit is ver te zoeken. Ook de overheid doet daar aan mee. Zo vond deze het heel normaal om de W.A.O.'ers in de jaren 80 met 10% te korten, met dien ten verstande dat als het beter zou gaan dit worden teruggedraaid; maar hoe goed moet het dan wel niet gaan daar deze belofte nog steeds niet is waargemaakt. Toen deze mensen gingen werken hebben zij een verzekering met de overheid gesloten voor het geval zij arbeidsongeschikt zouden worden. Zo konden ze aanspraak maken op deze verzekering als dat nodig zou zijn. De overheid besluit zomaar om deze overeenkomst eenzijdig te veranderen. Dat kan helemaal niet! Dit is contract breuk, maar dat kan allemaal bij de overheid. Als uitkeringsgerechtigden wordt er van je verwacht dat je gaat werken terwijl er geen werk is. Hoe kan dat nou als je volledig bent afgekeurd om te werken!!!

Als W.A.O'er kan je je hoofd financieel net boven water houden. Je valt overal buiten de omdat je toch zo'n goede uitkering hebt. Nou, vergeet het maar; allerlei eigen bijdragen zijn er gekomen; de huursubsidie is er bijna niet meer; vergoeding van vervoerskosten kun je wel vergeten. (was €120 per maand). Ga maar eens met de bus, die je van hot naar her brengt waar je niet hoeft te wezen (zo zie je nog eens iets van je stad), en je komt nooit op tijd: je bent veel te vroeg of je bent te veel laat. Wat is er mis mee om met eigen vervoer te gaan? Waarom mogen deze mensen niet zelf beslissen hoe zij willen reizen? Dit is betutteling ten top.

Als uitkeringsgerechtigde ben je over het algemeen thuis; dit betekent dus meer slijtage van je meubels en vloerbedekking; meer water en energie verbruik in huis; je maakt praktische geen gebruik van vervoer, dus je veroorzaakt geen file en het opbaarvervoer is te duur. (milieu bewust) Wel doe je veel vrijwilligerswerk en mantelzorg omdat de werkenden dan daar geen tijd voor hebben.(dit is verdringing van werk)

Als je de mantelzorg zou omrekenen naar betaalde zorg dan valt de begroting van een middel grote stad daar bij in het niet. Dus wij uitkeringsgerechtigden zijn meer waard dan een fooi van de overheid. De overheid heeft een zorgplicht maar daar zien wij weinig van. Als alle mantelzorgers en vrijwilligers 1 dag zouden gaan staken dan lag de economie van dit land volledig plat, maar daar wordt maar niet aangedacht. Stel dat je als econoom je baan zou

verliezen dat kan toch niet. Het feit dat er relatief weinig mensen met een uitkering financieel een beroep op de overheid doen komt doordat het gros heel creatief met het geld omgaan. Het zijn vooral vrouwen die dit treffen. Als er meer mannen in de bijstand zouden zitten dan werd er wel wat meer gedaan om de uitkering omhoog te doen. Wij zien dat nog geen minister doen. Maar denk ook eens aan de kinderen die in armoede opgroeien: zij gaan eerder van school om het financieel wat beter te hebben. Maar helaas is dat maar van korte duur. Op school moeten ze werkstukken maken op de computer, maar als je die niet hebt dan kun je niet meer mee doen. Een computer is niet meer weg te denken uit deze samenleving, maar de overheid vindt het niet nodig om een computer te financieren. De mensen moeten dan ook een aansluiting op het internet aanschaffen en dat kan volgens de overheid erg in de papieren lopen. Daarom worden computers van het bedrijfsleven die worden vervangen vernietigd zodat deze niet hergebruikt kunnen worden en mensen een nieuwe computer aan moeten schaffen. Als uitkeringsgerechtigde ben je ook altijd druk, je moet de koopjes af en je moet je netwerk in stand houden om toch je hoofd financieel boven water te houden. Je moet wel vrijwilligerswerk doen anders word je sociaal uitgesloten.

Wij hebben voldoende ingeleverd. Zelfs als je het geluk hebt om in de WW te komen ben je nog niet verzekerd van een goede uitkering en kan het zijn dat je recht op een toeslag hebt; maar daar kom je net mee onder het sociale minimum, en de sociale dienst heeft dan een andere berekening zodat je dus niets krijgt en nog onder het bijstandsniveau zit. Een vervolgw- WW zit er helemaal niet in dus moet je al snel naar de bijstand, en daar zit de gemeente ook niet op te wachten daar ze zelf 75% van die bijstand moet betalen terwijl dat vroeger maar 10% was.

En dan te bedenken dat dit helemaal niet hoeft omdat wij zo'n rijk land zijn en wij niet het duurte zijn van Europa, dus kunnen de uitkeringen en het minimumloon met 15% omhoog daar wij sinds 1998 17% lager zitten dan de ons omringende landen. Hou nou eens op met inkomensafhankelijke regelingen en kwijtscheldingen van gemeentelijke belastingen etc. Geef iedereen uitkeringsgerechtigden en het minimumloon 15% erbij zodat de mensen zelf kunnen beslissen waar ze het aan uit willen geven. Plus dat je geld over houdt van ambtenaren, die nu moeten beslissen of niemand recht heeft op.... Zij kunnen dan iets anders doen. Dus je houdt geld over en hou nu eens op met al die onderzoeken! We weten allang hoe beroerd het is om op van het minimum rond te komen, dat wat je er mee bespaard kan zo naar de laagst betaalden.

Overheid wordt eens wakker!

Woningnood

Sinds 1998 loopt de nieuwbouw van woningen in Nederland terug, vooral van sociale huurwoningen. In 2000 moest je gemiddeld 1,9 jaar wachten op een huurwoning, in 2001 was dit al 2,6 jaar.

Is het landelijk percentage opgeleverde huurwoningen nog 20 %, in Enschede werd in 2001 geen enkele huurwoning opgeleverd. In 2002 waren 24 van de 544 gereedgekomen woningen een huurwoning en in het eerste kwartaal van 2003 is er zelfs in heel Twente geen enkele huurwoning opgeleverd. Eind 2003 krijgt Domijn gemiddeld 298 reacties per vrije woning.

Daarnaast wordt er massaal gesloopt. Veel woningbouwcorporaties herstructureren de vroeg-naoorlogse woonwijken in Nederland. Meestal betekent dit dat er gesloopt wordt, en moeten de goedkope huurwoningen plaats maken voor dure huur- en koopwoningen. Ook in Enschede is er sprake van stadsvernieuwing en worden wijken geherstructureerd. In de Drentse buurt in Pathmos zijn 240 goedkope huurwoningen gesloopt. Slechts 30 % van de nieuwbouw is sociale woningbouw. Er komen 50 % dure huurwoningen en 20 % van de nieuwbouw wordt verkocht (prijzen vanaf 150.000 euro). Een groot aantal bewoners zouden hierdoor niet kunnen terugkeren. Ook De Laares heeft deze ontwikkeling doorgemaakt, dure huur- en koopwoningen komen in de plaats van de 400 gesloopte goedkope huurwoningen. De gemeente kan de bewoners geen terugkeergarantie geven. In 2005 wordt er begonnen aan de herstructurering van Wesselerbrink-Noord. Er worden 380 woningen gesloopt en 420 nieuwe woningen gebouwd. Dit zullen ongeveer 395 veelal dure appartementen en niet meer dan 30 eengezinswoningen zijn. Ook hier zullen veel bewoners na herstructurering van de wijk niet terug kunnen keren.

Van de overgebleven goedkope huurwoningen zullen de huren omhoog gaan. De mensen die huursubsidie ontvangen, in Enschede 43,9 % van de huurders, krijgen sinds juli dit jaar 12 euro minder subsidie. Daarnaast wil minister Dekker de normhuur met 3,2% optrekken. De normhuur is dat deel van de huur dat iedere huurder zelf moet betalen. De gemeente Enschede zal dus meer moeten doen dan alleen maar bij de woningbouwcorporaties aandringen niet al te snel te slopen, anders is er straks in Enschede alleen nog plaats voor de rijken. Waar moeten de huurders met lagere inkomens dan gaan wonen?

Werkgelegenheid neemt af in Enschede

Hoewel het aantal ondernemingen stijgt neemt de hoeveelheid beschikbare werkplekken structureel af. In 2003 werkten 75.965 mensen in deze stad, 825 minder dan in het jaar daarvoor. Echter, deze cijfers zijn niet langer een goede indicator voor het meten van het welvaart/welzijns peil in onze stad. Op langere termijn gezien wordt onze economie ernstig aangetast.

A. heeft de afgelopen anderhalf jaar gewerkt bij een grote werkgever in Enschede. In korte tijd wist hij zich in te werken en al snel groeide hij uit tot een betrouwbare werknemer en plezierige collega. Na lang aandringen kreeg hij eindelijk het antwoord op de belangrijkste vraag; krijg ik een arbeidscontract? Nee, helaas een contract voor Onbepaalde Tijd zit er niet in, ook niet voor bepaalde tijd, probeer een vaste aanstelling bij je uitzendbureau te krijgen, kreeg hij te horen. Ook het uitzendbureau wil daar niet aan en dus zit hij nu, tijdelijk, hamburgers te flippen bij een groot fastfood-concern totdat hij, waarschijnlijk, na het zomerreces weer, tijdelijk, aan het werk mag bij de eerste werkgever. A. beklaagt zich niet, niemand zal een klacht horen, tenslotte is een jong gezin afhankelijk van zijn inkomen.

De afgelopen vijf jaar heeft de Enschedese economie gemiddeld beter gepresteerd dan Nederland en Twente. Dat tegelijkertijd het aantal werkplekken is afgenomen is een belangrijke indicator voor wat misschien wel de grootste bedreiging van onze samenleving is namelijk het wegvallen van de sociale zekerheid. Terwijl de Nederlandse overheid snoeit, bezuinigt of gewoon schraapt in alles wat we aan collectieve zekerheid kennen (denk aan ziekenfonds, pensioenzorg of bijzondere bijstand), zijn werkgevers druk bezig het aantal werknemersplaatsen die deze voorzieningen zouden moeten betalen, te "saneren". De verschuiving van OT-arbeidscontracten naar overeenkomsten van tijdelijke aard is een stille revolutie die op dit moment in volle gang is.

Tuinstoelenfabrikant Unimeta hevelt een belangrijk deel van zijn productie over naar China. Het gevolg hiervan is het wegvallen van nog eens 14 arbeidsplaatsen. Over een periode van tien jaar zijn er 65 arbeidsplaatsen bij Unimeta verdwenen. Ook bedrijven als Philips, Ten Cate, Vredestein etc. brengen hun productie over naar lagelonenlanden. Bevreemdend is dat het ministerie van economische zaken dit verlies van werkgelegenheid subsidieert met de zgn. TAOM-regeling. Voor dit jaar is een bedrag van 4,5 miljoen euro beschikbaar ter bestrijding van de kosten die bedrijven maken bij het overhevelen van arbeidsplaatsen naar het buitenland.

In Enschede zijn circa 270 mensen werkzaam in WIW/ID-banen. Deze gecreëerde werkplekken die de werknemer een betere kans moet bieden door te stromen in de arbeidsmarkt en de instellingen de mogelijkheid vrijwilligerswerk te professionaliseren biedt de betrokkenen door het tijdelijke karakter steeds minder perspectief. Het college in Enschede heeft over de Programmabegroting 2005-2008 een bedrag tussen 500.000 en 1.000.000 euro gereserveerd voor instellingen die door de WIW/ID-problematiek worden getroffen. Hierbij zal vooral gekeken worden naar kleine instellingen met een groot maatschappelijk belang. Dit betekent dat er dus niet gekozen is voor het behouden van de WIW/ID-banen.

Terwijl de overheid hardop nadenkt of ze de afgesloten CAO's nog wel wil bekrachtigen zien steeds meer werknemers zich geconfronteerd met een toename van de werkdruk. Met "voor mij tien anderen" in het achterhoofd worden overschrijdingen van CAO of Arbo zonder protest geaccepteerd.

In Enschede:

- **neemt de werkgelegenheid af**
- **neemt de werkdruk toe**
- **staat de sociale zekerheid onder druk**

Asielzoekers en vluchtelingen

Waar wordt de mate van beschaving aan gemeten? Wordt het gemeten aan de hoeveelheid computers per hoofd van de bevolking of wordt het gemeten aan hoe mensen in hun maatschappij omgaan met mensen die een beroep doen op hun rechtvaardigheid, hun respect voor de mensenrechten? Wij vinden dat de mate van beschaving gemeten moet worden aan hoe de maatschappij met mensen omgaat. Tijdens de Nürnberg zittingen is het nogmaals benadrukt dat ieder mens de morele plicht heeft om de wetten niet blindelings te volgen maar deze aan zijn geweten en aan de menselijkheid te toetsen. Als de wet onmenselijk is moet men deze dus niet volgen en daar tegen in verzet komen.

Een greep uit wat in Nederland naar aanleiding van wetgeving, maatregelen, regelgeving, besluiten enzovoort gebeurt met de asielzoekers: na jarenlang (vijf jaar is geen uitzondering meer) wachten waarin zij niets anders mochten doen dan alleen de uitslag van hun asielprocedure af te wachten, zijn er heel veel mensen in één klap afgewezen als asielzoeker. Voor deze groep mensen zijn uitzetcentra en asielzoekersgevangenissen gebouwd. Ze worden als criminelen behandeld. Een grote groep mensen is uit de opvangvoorzieningen gezet voordat hun asielprocedure is afgerond. Deze mensen mogen in Nederland op de uitkomst van hun asielaanvraag wachten maar ze moeten zelf zorgen voor hun onderdak, eten, drinken en medische zorg, terwijl zij niet mogen werken en geen enkele financiële hulp krijgen. De scholen worden onder druk gezet om de kinderen van de asielzoekers, die geen recht meer hebben op de voorzieningen, maar ook niet afgewezen zijn, niet tot hun scholen toe te laten. De alleenstaande minderjarige asielzoekers worden onderworpen aan dubieuze leeftijdsonderzoeken en worden zonder adequate opvang in het land van herkomst zomaar teruggestuurd.

Tegen de overheidsmaatregelen waardoor onder andere gezinnen met kinderen op straat kwamen te staan, was vanuit gemeenteland in het begin veel verzet. Inmiddels is dit verzet geluwd. Want asielzoekers zijn electoraal gezien geen aantrekkelijk onderwerp. Minister Verdonk heeft namens de regering de gemeentes streng toegesproken. En gemeentes gaan nu uitzetcentra realiseren, waar zij in het begin zo tegen waren.

Wat gemeente Enschede betreft is de situatie niet anders. Onze gemeente volgt braaf de landelijke overheid. In Enschede zijn er onder andere gezinnen met kinderen, die nog steeds in asielprocedures zitten, op straat gezet. Deze mensen zijn opgevangen door kerken, maatschappelijke organisaties en betrokken mensen. Gemeente Enschede heeft geen opvang geregeld. De gemeente Enschede is zelfs van plan, en in deze een voorloper in Nederland, de subsidie van Stichting Vluchtelingenwerk Enschede stop te zetten. Hieruit blijkt hoe bereidwillig en pro-actief gemeente Enschede zich opstelt ten aanzien van de landelijke overheidsplannen rondom asielzoekers.

De situatie vraagt erom dat wij, op grond van internationale verdragen en omwille van de mensenrechten, rechtvaardigheid en democratie in verzet moeten komen tegen deze onmenselijkheid. Er is al een groeiend verzet te zien tegen deze landelijke en lokale maatregelen. Wij willen dat gemeente Enschede haar maatregelen en standpunten heroverweegt en tot een menselijkere besluitvorming komt.

Er zijn geen illegale mensen, maar onmenselijke wetten! **Geen mens op straat!**

Tussen minima en schuld problematiek.

Ook voor de invoering van de euro was er bij een SW bedrijf als de DCW- drijven bekend dat ook de WSW medewerkers last hebben van het rondkomen met een minimuminkomen, niet alleen gezinnen maar ook alleenstaanden hebben het daar moeilijk mee. Vooral de groepen die in de laagste loonschalen blijven zitten en diegene die binnen stromen en een dienstverband krijgen vanaf de A schaal die onder / tegen het minimumloon zit. Ook die mensen die hoger ingeschaald worden zijn vanwege de CAO verplichting scholing/training de eerste 2 jaar afhankelijk van het minimum inkomen. Sprak men eerst nog van gulden nu de euro er is blijkt dat er een toename is van schuld in plaats van een daling. Dat blijkt ook uit de plaatselijke cijfers dat de toename van schuldzaken dat bij de Stadsbanken (of IKB`s) in Nederland in behandeling genomen worden, zwaarder lijken en moeilijker op te lossen te zijn dan enkele jaren geleden. De toename hierin ligt zeker tegen de 40% Dit komt ook zeker door de komst van de euro, hadden we het eerst nog over enkele tonnen aan schuld in gulden nu is dat zelfde vertaald in de hoeveelheid van euro`s. Natuurlijk zijn niet alle bedragen omgezet in eurotekens, maar ook zijn er veranderingen ontstaan zonder eerst de verhouding daarvan aan te passen. Toch weet iedereen wel na de omwisseling daarvan waarom men meer moest betalen, `genept` is of misschien zich gewoon vergist heeft. Iedereen weet best te vertellen waaraan men door de invoering van de euro nu meer geld kwijt is dan ten tijde van de gulden. En waar al eenmaal de schuld is toegenomen, verergeren ze al maal te vaak. Een dubbele betaling door de achterstand of kleinere bedragen een maand uit te stellen door dat er ook andere kosten weer om de hoek komen kijken, zoals de eigenbijdrage voor diverse aanpassingen orthopedische schoeisel, thuiszorg, en dergelijke, kosten i.v.m invaliditeit. De schuld eisers staan tegenwoordig snel klaar met dreigingen naar de deurwaarder te zullen stappen, soms kost dat een verdubbeling van schuld.

De volgende redenen dat de schuld toename alleen maar groter wordt, is gelegen in het feit dat er in 2004 en 2005 zal er via het loon geen compensatie plaatsvinden voor de gestegen kosten in de levens onderhoud. Dus geen afspraken daarover in de CAO over die jaren. Daarnaast hebben die gene die pas in stromen ook geen kans op een functie wisseling gezien het reeds benoemde verplichting in de CAO. Daarnaast gaan wel de huren omhoog en erger nog de huur subsidie wordt verlaagd. Door de aangekondigde drastische stijging van de consumptie van ons drinkwater wordt ook die maandlasten verhoogd. Met andere woorden niets erbij steeds meer eraf.

En daarnaast nog de stijging van de diverse premies die per 01-1-2004 en 01-07-2004 omhoog zijn gegaan. Daarnaast willen de werkgevers dat iedereen binnen de SW meer moet gaan betalen voor de pensioenpremie, hier een voorbeeld hoe dit zal uitpakken voor een medewerker. Nu is de eigenbijdrage nog 22,5% en in 2005 25% en nu wil de werkgever daaroverheen via tussentijdse verhogingen naar 32,5%

Schaal	Periodiek	Brutoloon	bij 25%	bij 27%	bij 30%	bij 32,5 %
A.	2	€ 1277,00	€ 44,25	€ 48,68	€ 53,10	€ 57,53
B1	4	€ 1380,00	€ 47,75	€ 52,53	€ 57,30	€ 62,08
B2	6	€ 1430,00	€ 49,50	€ 54,45	€ 59,40	€ 64,35
C1	5	€ 1534,00	€ 53,09	€ 58,40	€ 63,71	€ 69,02
C2	7	€ 1603,00	€ 55,47	€ 61,02	€ 66,56	€ 72,11
D1	6	€ 1723,00	€ 59,63	€ 65,59	€ 71,55	€ 77,51
D2	8	€ 1802,00	€ 62,38	€ 68,61	€ 74,85	€ 81,09
E	8	€ 2070,00	€ 71,66	€ 78,82	€ 85,99	€ 93,15

F	9	€ 2233,00	€ 77,28	€ 85,00	€ 92,74	€100,47
G	10	€ 2584,00	€ 89,44	€ 98,38	€107,33	€116,27

Door al deze veranderingen zal het inkomen per maand met meer dan 15% gaan dalen.

Hoe kom je weer op het goede pad om schuldvrij je leven verder te kunt leven?

Een van de oplossingen kan zijn net als bij andere CAO's een eenmalige uitkering van € 700, -- erbij zoals nu bij universiteiten, maar deze uitkering mag niet voor mensen met een deel WAO uitkering verreken of gekort worden.

Niets doen levert niet alleen meer schuld op, maar vergroot tegelijkertijd meer diepe ellende. Om hulp vragen is ook niet gemakkelijk, je moet zo veel regelen, vertellen en schaamte gevoelens ondergaan. En als je geholpen wordt moet je maar zien rond te komen met een bedrag wat heel laag is, met de hoop dat je weer schuldvrij door het leven kunt. In de aanpak daarvan is het belangrijk waar je de hulp vraag neerlegt.

Vaak wordt dat gedaan bij ``particuliere `hulpverleners, raadsmanen vrouwen, begeleiders. Los van die goede bedoelingen, inmiddels weet men uit ervaring dat die bedoelingen ook vaak een commerciële zijn! Anders gezegd men wil verdienen aan uw schulden. Via de consumentenbond en het programma opgelicht is hier ook al voor gewaarschuwd. Er wordt continu vergoedingen voor handelingen en diensten gevraagd die men verplicht is te betalen. (men heeft immers een handtekening geplaatst) of men biedt diensten aan die u niet nodig hebt.

Veel schuldeisers wensen niet te onderhandelen met deze commerciële hulpinstellingen, waardoor een schuldzaak eindeloos gerekt kan worden en men onvoldoende geholpen wordt. Dit soort hulpverleners hebben een gat in de markt ontdekt. Toenemend worden klanten verwervende folders, advertentie of per telefoon dit soort praktijken aangeboden.

De meest logische oplossing voor hulp is om via de Stadsbank (voorheen IKB) Liep eerst een verwijzing nog via het DMO (sociale dienst) nu kan men rechtstreeks naar de stadsbank. De onkosten voor (bank)diensten zijn lager dan elders.en worden (bij ernstige schulden) de eerste tijd nog gedragen door de DMO. En de Stadsbank zijn geaccepteerde onderhandelpartners voor alle schulden. Binnen de DCW is er maar één bedrijfsmaatschappelijk werker die dit soort zaken er nog eens moet bij doen, of moet doorverwijzen. De andere zaken die ook gewoon moeten plaatsvinden, maken dit bijna (niet) onmogelijk.

Stop kostenstijging en uitkleding zorg

Helpt van de Nederlanders ontevreden over zorg!

Het kabinet Balkenende 2 komt steeds met nieuwe plannen om te bezuinigen op de zorg. Plannen variëren van gigantische stijging van de ziektekostenpremie, invoering no-claimkorting, tot een ernstige aantasting van de kwaliteit en kwantiteit van de zorg door decentralisatie van bepaalde taken naar de gemeenten met een te krap budget; de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO). Gelukkig zijn de voorstellen nog niet aangenomen, er valt nog heel veel tegen te doen. De helft van de Nederlanders blijkt ontevreden over de zorg en veel groeperingen hebben hun bezwaren via de media of eigen organisatiebladen al kenbaar gemaakt. Laten we proberen met vereende kracht de desastreuze plannen te stoppen.

Stijging ziektekostenpremie en no-claimkorting

De jongste plannen zijn dat de ziektekostenpremie in 2006 voor iedereen 1067 euro per jaar bedraagt! Voor de groepen met de laagste inkomens een stijging van rond de 300 euro. Het draagkrachtprincipe of wel "de sterkste schouders dragen de zwaarste lasten" wordt hiermee ook losgelaten. Fiscale compensatieregelingen of wel reparatie via belastingteruggave zouden de hardste klappen op moeten vangen. Meteen na de bekendmaking van de plannen hebben o.a. de ouderenorganisaties verenigd in het CSO hun verontrusting uitgesproken dat niet iedereen 100 procent compensatie krijgt. Bovendien benadrukken ze, dat veel ouderen en zieken de huidige compensatievergoedingen via de belasting en de bijzondere bijstand amper benutten vanwege de ingewikkelde regelgeving. Zij vrezen dat dit met de nieuwe wet nog ingewikkelder wordt, waardoor nog meer ouderen 'het er maar bij laten zitten'.

Hetzelfde kan gezegd worden van de voornemens van no-claimkorting waarbij men bij weinig gebruik van zorg een deel van de premie terugkrijgt. Naast de realiseerbaarheid een uiterst bizar voorstel, omdat wie ziek is en/of ouder wordt weinig keuze heeft om wel of geen gebruik te maken van zorg. Bezwaren tegen deze plannen kwamen o.a. van huisartsen.

Wet Maatschappelijke Ondersteuning

Afgelopen april maakte het ministerie van Volksgezondheid de contouren van de voorgenomen Wet Maatschappelijke Ondersteuning bekend. Deze wet moet in 2006 in werking treden. Volgens de officiële stukken regelt de WMO vormen van maatschappelijke ondersteuning die het mensen mogelijk maakt om zo lang mogelijk zelfstandig te functioneren. De Wet voorzieningen gezondheidszorg (WVG), de Welzijnswet en delen van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten vallen straks onder De WMO. Onder het mom van 'dicht bij de hulpvragers' krijgt de gemeente de verantwoordelijkheid over de uitvoering van de wet. Theoretisch gezien zou dit een goed uitgangspunt kunnen zijn, maar let op de 'adder(s) onder het gras'.

Budget te krap en niet geoormerkt, aantasting kwaliteit en kwantiteit

Het budget dat door het rijk meegedecentraliseerd wordt, is veel te krap. Hierdoor zal de kwaliteit en kwantiteit van zorg ernstig verminderen. Kwaliteitsaantasting doordat gemeenten eerst de nodige deskundigheid zullen moeten ontwikkelen waar geen extra geld voor komt.

De oplossing van de kwantiteit door 'gedwongen' mantelzorg en vrijwilligerswerk zet de klok jaren terug. Daarnaast is het geld dat naar de gemeenten gaat niet geormerkt, waardoor het risico dat het aan andere zaken dan aan zorg en begeleiding wordt uitgegeven erg groot is.

Veel meer mantelzorg en vrijwilligerswerk, recht op zorg in het geding

Op de eerste plaats gaat men er vanuit dat mensen die hulp of ondersteuning nodig hebben, ook hun eigen verantwoordelijkheid hebben, ofwel eerst een beroep moeten doen op de mantelzorg (familie, vrienden). Dit uitgangspunt is niet nieuw, maar de duimschroeven worden aangedraaid. Wel nieuw is het feit dat voor degenen die wel een beroep op de gemeente kunnen doen, de gemeente ervoor kan kiezen om eerst een beroep op vrijwilligersorganisaties te doen (verplicht voor bijstandsuitkeringgerechtigden?). Alleen voor zwaardere zorg - voor mensen met een echt zware handicap waarvoor deze wet in 1968 ingevoerd is - blijft de AWBZ.

Hulpvragers en werkgelegenheid de dupe

Vooralsouderen, gehandicapten en zieken die aangewezen zijn op deze zorg zijn de dupe. Betaalde zorg is voor hen een belangrijke (verworven) voorwaarde of recht om zelfstandig te functioneren in de maatschappij en verantwoordelijkheid te kunnen dragen. Zaken, waar CDA, VVD en D'66 regeerders hun mond vol van hebben, maar waar men onvoldoende geld voor beschikbaar stelt.

Met name de huishoudelijke hulp van de Thuiszorg komt zwaar onder druk te staan. Een groot deel zal uitbesteed worden aan schoonmaakbedrijven. Vanwege de te krappe budgetten dreigen er tienduizenden ontslagen. Omdat in deze sector veel vrouwen werken, schaaft dit tevens de emancipatie. Ook dit is weer: terug naar de jaren zeventig.

Een aantal bezwaren en protest

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) stelt dat het budget dat de gemeenten aan krijgen, toereikend dient te zijn. Het feit dat het geld niet geormerkt is, vindt zij geen probleem. Veel gehandicapten- en patiëntenorganisaties bereiden zich voor op de debatten en de besluiten over deze wet. Zo doet de Algemene Nederlandse Gehandicapten Organisatie (ANGO) in haar blad een oproep aan haar leden om zich in te zetten voor goede wetgeving en misstanden waar mogelijk, b.v. bezuinigingen op de WVG om te sparen om toekomstige tekorten aan te vullen, onmiddellijk aan het hoofdkantoor te melden.

De vakbond ABVAKABO FNV heeft, op uitnodiging van de regering, laten weten dat de WMO een Wet van Maatschappelijk Onvermogen dreigt te worden. Zij stelt dat medewerkers van schoonmaakbedrijven niet opgeleid zijn voor de bijzondere rol die een medewerker huishoudelijke verzorging bij de Thuiszorg vervult. Het gaat om onderhouden van sociale contact en signaleren of verdergaande en andere vormen van zorg nodig zijn.

Helft van de Nederlanders ontevreden over zorg

Afgelopen juni bleek uit een onderzoek van de Edmund Burke Stichting dat de helft van de Nederlanders niet tevreden is over de gezondheidszorg. Meer dan de helft (57 procent) vindt dat deze over te weinig geld beschikt.

Borg voor zorg?

Niet voor het eerst zal er in de gezondheids- en welzijnssector een keiharde strijd gevoerd moeten worden om voorwaarden te scheppen waardoor de noodzakelijke zorg, door goed geschoold en volwaardig betaald personeel verleend kan worden.

Welke politieke partijen gaan opkomen voor rechten van ouderen, gehandicapten, zieken en de werkgelegenheid (met name van vrouwen)?

Stop kostenstijging en uitkleding zorg.

Dak- en thuislozen.

Dak- en thuislozen die op straat verblijven of bij het Leger des Heils in de nachtopvang wonen hebben over het algemeen geen begeleiding door of van reclasseringambtenaren. Als men dan gevangen komt te zitten krijgt men binnen de gevangenis wel een reclasseringsambtenaar toegewezen, maar deze begeleiding stopt zodra men weer vrijkomt. Het is echter juist dan belangrijk om van zo'n ambtenaar hulp te krijgen bij de heraanvraag van uitkering, woning, ziekenfonds en dergelijke.

Dak- en thuislozen worden bij het UWV bij hun aanvraag voor een WAO- en/of WW uitkering wegens het niet hebben van een bankrekening of postadres afgewezen. Diverse instellingen (bv. Tactus en Mediant) zijn niet goed berekend op het behandelen van mensen met meervoudige problemen. Te denken valt hierbij aan gelijktijdige psychische problemen, schulden en verslavingen.

Mensen die bij het Leger des Heils worden opgevangen moeten een heel woontraject doorlopen, van slaaphuis tot begeleid wonen, voordat men weer zelfstandig kan wonen zonder begeleiding. Voor sommigen is dit een goed traject, er zijn ook gevallen bekend waarin bepaalde mensen direct begeleid zouden kunnen worden naar een zelfstandige woonruimte, te denken valt hierbij bv. aan mensen die door een scheiding in moeilijkheden zijn gekomen. Het aanvragen van schuldsanering bij de Stadsbank neemt zo'n 6 maanden in beslag. Maar veelal hebben de mensen hier niet te tijd voor om zo lang te wachten op de schuldsaneringsregeling, en komen dan alleen maar meer in de problemen.

Tussen het DMO en het Leger des Heils zijn goede afspraken over de overnachtingen in de Laagdrempelige Opvang (slaaphuis). Een aanvraag voor een uitkering is in het algemeen voldoende voor plaatsing in de Laagdrempelige Opvang. Deze regeling geldt niet voor de mensen die een UWV uitkering genieten en dat is ca. 50 % van de potentiële bewoners van de Laagdrempelige Opvang.

Een postadres bij de Laagdrempelige Opvang is moeilijk te regelen omdat hiervoor toestemming verleend wordt door de DMO. Dit levert voor mensen met een UWV uitkering moeilijkheden op omdat deze mensen niet in het cliëntenbestand van de DMO voorkomen. Zelfs binnen de DMO heerst over de postadressen bij de Laagdrempelige Opvang voor cliënten van de DMO onduidelijkheid of het postadres voldoende is om in aanmerking te komen voor een zwerversuitkering.

Fonds Bijzondere Noden Enschede

Het feit dat een Fonds Bijzondere Noden bestaat is een schande voor onze maatschappij. De situatie bij dit fonds toont aan dat er een stijgende lijn is in aanvragen door de aan gescherpte wet op bijzondere bijstand. Boven dien zal de druk dramatische vormen aannemen onder invloed van de WMO. Wanneer er een ruimhartiger financieel overheidsbeleid gevoerd zou worden zou veel mensen aanzienlijk leed bespaard worden als zij deze voor hen menonwaardige wegen niet hoeven te bewandelen.

Enkele voorbeelden:

Voorbeeld 1:

Een mevrouw van ver in de 70 heeft een nieuwe wasmachine nodig. Zij leeft van een AOW-uitkering t.b.v. € 824,99, zij heeft geen pensioen. Als zij Bijzondere Bijstand aanvraagt bij de gemeentelijke sociale dienst, de DMO (Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling), wordt zij verwezen naar de Stadsbank Oost-Nederland om daar een lening te nemen om de wasmachine te bekostigen. Niet alleen wordt door iemand van die leeftijd het vaak gezien als een schande om te moeten lenen, ook de maandelijkse aflossing is in deze situatie maar moeilijk op te brengen. De contactpersoon van deze mevrouw bij de DMO doet een aanvraag bij het Fonds Bijzondere Noden en mevrouw krijgt de kosten voor de wasmachine vergoed van het Fonds.

Voorbeeld 2:

Een alleenstaande moeder (2 jonge kinderen) met veel schulden leeft van een bijstandsuitkering van € 988,95. Zij zit in een schuldsaneringstraject. De bank zorgt voor betaling van de vaste lasten, sanering van de schulden en verstrekt het gezin per week € 70,00 leefgeld, uitsluitend bedoeld voor de kosten van voeding en kleding. Voor de winter hebben de kinderen o.a. jassen, truien en laarzen nodig. Mevrouw ziet geen kans van het leefgeld te sparen voor aanschaf van de kleding. Zij mag geen nieuwe schulden maken omdat daardoor de reeds opgezette schuldsanering in gevaar komt. Haar hulpverlener van het Maatschappelijk Werk vraagt voor haar een bedrag aan voor kleding bij het Fonds Bijzondere Noden Enschede, deze aanvraag wordt gehonoreerd.

Voorbeeld 3:

Een gezin, levend van een minimuminkomen, heeft veel schulden gehad. Het gezin heeft drie jaar lang in de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen gezeten, hetgeen betekent dat zij drie jaar lang hebben geleefd van een minimumbedrag. Zij hebben in die periode onder bewindvoering gestaan, d.w.z. dat de bewindvoerder van de bank alle post ontvangt en alle financiële zaken voor het gezin regelt, zelf hebben zij geen zeggenschap over hun inkomen, de bewindvoerder verstrekt het gezin een minimaal bedrag aan leefgeld. Gedurende deze periode heeft men uiteraard niet kunnen sparen. Nu is het fornuis stukgegaan. De gemeentelijke sociale dienst, de DMO, stuurt hen door naar de

Stadsbank Oost-Nederland: omdat er geen schulden (meer) zijn, kunnen zij een lening krijgen voor aanschaf van het fornuis en dus geen beroep doen op Bijzondere Bijstand. De contactpersoon bij de DMO doet echter een aanvraag bij het Fonds Bijzondere Noden Enschede omdat zij het niet verantwoord vindt dat dit gezin, na net uit de schulden te zijn geraakt na drie jaar, opnieuw een schuld aangaat. Het Fonds vergoedt het fornuis.

Voorbeeld 4:

Een alleenstaande moeder met drie kinderen gaat verhuizen. Deze verhuizing wordt gezien als noodzakelijk vanuit sociaal oogpunt. De gemeentelijke sociale dienst, de DMO, vergoedt de eerste maand huur maar heeft geen andere mogelijkheden om deze mevrouw in de kosten tegemoet te komen. Zij heeft gespaard maar de stoffering van de nieuwe woning gaat het budget van mevrouw te boven. Zij overweegt een lening te nemen maar is bang voor het aangaan van schulden, zij vreest de aflossing niet te kunnen betalen van haar uitkering. DMO vraagt voor haar aan bij het Fonds Bijzondere Noden en een gedeelte van de stoffering wordt vergoed door het Fonds.

Voorbeeld 5:

Een jonge, zwaar gehandicapte vrouw, zelfstandig wonend, moet een nieuwe wasmachine aanschaffen. Zij leeft van een WAJONG-uitkering (Wet Arbeidsongeschiktheid Jongeren) en heeft extra kosten die verband houden met haar handicap. Zij heeft het maken van schulden weten te voorkomen. Bij de aanvraag voor Bijzondere Bijstand bij de gemeentelijke sociale dienst, de DMO, wordt zij voor de kosten van de wasmachine verwezen naar de Stadsbank. I.v.m. haar handicap heeft zij een speciale wasmachine nodig met voor haar bedienbare knoppen. Deze is duurder dan een normale wasmachine. Als zij deze wasmachine wil aanschaffen zou dit betekenen dat zij € 729,00 moet lenen. Ook zij durft geen lening aan te gaan omdat zij bang is de aflossing niet te kunnen opbrengen van haar uitkering. Het Fonds Bijzondere Noden vergoedt de kosten.

Op dit moment hebben we verder, in algemene zin, te maken met een explosief stijgend aantal mensen die hun tandartskosten niet kunnen betalen. Oorzaak hiervan is dat de ziektekostenverzekeraars de vergoeding voor de tandartskosten sterk hebben verminderd. Ook is de Bijzondere Bijstand waarop men tot april 2003 nog een beroep kon doen voor vergoeding van de eigen bijdragen voor tandartskosten, teruggeschroefd tot uiterste noodgevallen. In de praktijk komt dit erop neer dat er zelden of nooit toekenning van Bijzondere Bijstand voor tandartskosten plaatsvindt.

Hoe mensen te helpen en met wat?

Als vrijwilliger doe ik ook boodschappen voor ouderen. Gezien de contacten valt mij het steeds meer op dat deze groep mensen en vooral de alleenstaande veel kwijt is aan extra ziekenfondskosten los van andere maandelijkse verplichtingen aan kosten. Naast hun gedeeltelijke AOW en daarbij de normale premiekosten voor het ziekenfonds moeten zij ook nog eens € 99,-- extra bij dragen aan ziekenfondskosten. Daarnaast heb je ook ouderen die niet de volledige AOW krijgen gezien de situatie waarin zij in de oorlogstijd hebben verkeerd, langdurig verblijf in het buitenland. Waardoor hun pensioen ook nog eens gekort is gezien de tijd dat zij niet konden terugkeren in Nederland. Als je uit gaat van dat gegeven en je hebt daarnaast de vaste lasten die men maandelijks verplicht is te voldoen blijft daarvan niet veel over vooral als je ook nog thuiszorg nodig hebt is dat nu helemaal een probleem. Deze hulp is dan al te duur om daar gebruik van te maken. Als je daarnaast ook nog een klein pensioentje hebt dan betaal je daarvoor ook nog eens extra belasting en wordt je niet vrijgesteld van OZB en dergelijke vaste onkosten. Ook die gene die in een bejaarden tehuis zitten hebben deels deze kosten los van de verplichte AWBZ. Zij ontvangen een zakgeldregeling meestal ook min aftrek van de pensioensbijdrage b.v € 259 -- min een pensioenbijdrage van € 90,-- dan blijft daar maar € 169,-- netto over daarnaast dan de extra kosten van de stomerij of andere verzorgingskosten pedicure, kaper enz dan is dat wel zeer krap aan. Bij een navraag bij de medewerker van de sociale dienst die daar wekelijks zitting heeft blijkt dat ouderen het bezwaarlijk vinden daar aan te kloppen en dat het ook niet altijd is gezegd of zij wel daarin een bijdrage krijgen. Schaamte gevoel daarvoor en als men toch zover is om een verzoek daarin te willen doen dan is het een lange weg die je moet bewandelen om iets terug te krijgen.

Stil ontslag

Mevrouw A heeft twintig jaar als wetenschappelijk medewerker (universitair docent) bij de Universiteit Twente gewerkt. Haar publicatielijst is haast oneindig lang en haar studenten dragen haar in haar onderwijs op handen. Haar onderwijs is echter kostbaar. Ze heeft ieder jaar een aantal 'halve' student assistenten nodig. Ze is echter 58 jaar. Er is een reorganisatie gaande. Dan wordt er gekeken wiens onderwijs en onderzoek te duur is en wie er 'stilletjes' af kan vloeien; "met de preFPU gaan" of wie een "VUT-regeling krijgt aangeboden", zo heet dat dan. De student-assistent wordt vervolgens niet meer aangenomen. Dubbel kassa. De leeftijd van 58 jaar wordt tegenwoordig 'oud' genoemd in de wetenschap. Mevrouw A wil nog zo graag 2, 3 of 5 jaar met haar onderzoek of in een leidinggevende positie scoren. Mevrouw A die 27 jaar lid is van een vakbond ontdekt dan plotseling dat "de vakbonden" vinden dat "een dergelijke (VUT) regeling" een verworven recht is en helemaal niks doet en kan doen voor jouw ontslag. Over persoonlijke hulpverlening gesproken; ontslagen wordt je; tegen je zin. De uitkering is 70% van laatst verdiende loon; dat wel. De vrouw vindt, als 58-jarige, niet zo gemakkelijk werk meer. Jongere wetenschappers kijken haar weg; immers jeugdwerkloosheid. Commentaar: Wat de overheid, de pensioenfondsen en de leiding van de Universiteit Twente doen, is misbruik maken van het uitkeringstelsel om een aantal mensen te ontslaan. Zo zijn er bij de Universiteit Twente sinds 2002 200 banen verdwenen en 180 mensen feitelijk "werkloos gemaakt". In de werkloosheidsstatistieken vind je ze niet meer terug. Twee vliegen in een klap. Oplossing: meer volwaardige banen in de regio Twente; voor jongeren en ouderen die dat willen (in plaats van uitkeringen).

Ziektewet en chronisch ontstoken achillespees

Mijn naam is mevrouw R ik ben 43 jaar en ben volgens mij bezig met een uitzichtloos gevecht met als eindstation de sociale dienst waarin ik perse niet terecht wil komen. Ik zal proberen een en ander een beetje duidelijk uit te leggen. Ik ben in december 2000 begonnen aan een zeer leuke baan bij een tuincentrum in Enschede eerst voor 20 uur, maar in september 2001 voor 30 uur na mijn scheiding ik leek het daar wel mee te kunnen redden. Maar door het te zware werk heb ik een chronisch ontstoken achillespees opgelopen, iets te lang mee door gelopen want ik was wel kostwinner en had twee kinderen te verzorgen. In mei 2003 ben ik na een jaar ziekte wet gekeurd voor de WAO, 'gelukkig' niet afgekeurd, wel een ag status gekregen. Uitkering van 70% van 30 uur wat echt niet veel was, een toeslag erbij gekregen. Na het CWI gegaan voor een ww uitkering en daar in fase 3 terechtgekomen, wat betekent bijna niet bemiddelbaar. Dus door naar het reïntegratiebureau voor omscholing, verkeerde casemanager (die zat er voor zijn eigen rust) klacht ingediend en een andere gekregen is wel een goede maar voor mij te laat, verkeerde opleidingskeuze gekregen telefoniste/receptioniste op zich wel prima maar er was meer uit te halen geweest. Nu kan dat niet meer want dan wordt het opscholing en dat vind de regering niet goed. Alles goed en wel, ik wil aan het werk in een zittend beroep want de winkel mag niet meer. Wel ben ik nog bezig met een opleiding secretariaat en loop ik stage voor de opleiding telefoniste/receptioniste bij een woningbouwvereniging, mooi werk maar geen kans op een baan (fusie). En ik heb werk nodig maar wordt op alle mogelijke manieren tegengewerkt door het UWV en CWI. Van de een mag dit niet en van de ander mag dat weer niet. De enige die daar de dupe van wordt ben ik. Ik wil maar mag niets. Zelfs als ik zelf een baan zou vinden dan komt er eerst een arbeidsdeskundige aan te pas, die goedkeuring moet geven anders krijg je geen uitkering als je ziek zou worden. Waar ik nu tegen aan boks is de bureaucratie en de onmogelijkheid om uit de sociale dienst te blijven.

Reïntegratie? Laat me niet lachen

Ik ben boos: 14 jaar zwaar werk gedaan. Toen werd ik ziek; tennisarm en versleten rug. Ik ben 3 jaar thuis; geen telefoontje van de baas, geen bos bloemen; niets. Reïntegratie? Laat me niet lachen. Bij de CWI behandelen ze mij als een crimineel. 14 jaar gewerkt en premie betaald. Ik voel me uitgebuit en afgedankt.

Auto-ongeluk en de WAO

Als jonge jongen begon ik te werken, maar door een auto-ongeluk raakte ik gehandicapt, na verloop van tijd kwam ik in de WAO en dat was 70% van het laatstverdiende loon en omdat ik vrij jong in de WAO kwam, dus 70% van het minimum loon.

Met een beetje bijverdienen en een rij-kostenvergoeding kon ik financieel rond komen. Na wat bijscholingen kreeg ik in 1985 een vaste baan, dat wil zeggen 50% WAO en 50% inkomen via mijn werkgever. Ondertussen ging de rij-kostenvergoeding van de bedrijfsvereniging naar de gemeente, ik werd gekeurd en men concludeerde dat ik nog wel voldoende meters kon lopen om met het openbaarvervoer of met de gehandicaptenbus kon gaan, dus geen vergoeding meer.

Twee en een halfjaar geleden ging het bedrijf faït en na lange tijd praten, testen had ik geen recht op W.W., ondanks dat ik er ruim 17jaar had gewerkt.

Dus na 35 jaar viel ik weer in de WAO gebaseerd op mijn inkomen toen ik 15 was dus 70% van het laatste, dus minimum loon.

Ik hoef mijn vaste lasten elke maand niet op te sommen, dat is u wel bekend. Wel kan ik u vertellen dat ik mij nu kopzorgen maak hoe ik een plakje brood met wat erop, en s' avonds een aardappeltje met gehakt en groente kan versieren.

'Kapot' gewerkt in een gesubsidieerde baan

Omdat mijn vriendin M geen computer heeft, vroeg zij mij haar verhaal op te schrijven.

Ongeveer 10 jaar geleden is zij gescheiden. Zij moest toen voor drie kleine kinderen zorgen. Hoewel het financieel niet ruim was, zij moest leven van de bijstand, lukte haar dit goed. Na ongeveer 5 jaar gingen de kinderen allemaal naar school en zij wilde wel gaan werken. Dit leek haar leuk, maar ook wat meer geld was van harte welkom, vooral omdat zij heel graag wilde dat haar kinderen een goede beroepsopleiding zouden krijgen. Omdat ze zelf weinig diploma's en nauwelijks werkervaring had, lukte het niet om een baan te vinden. Na tig keer solliciteren werd zij het zat en klopte aan bij de gemeente voor een gesubsidieerde baan. Dat lukte wel.

Ze kreeg een baan als onderwijsassistente. Hier was ze erg blij mee, maar ze wilde toch ook graag een diploma halen. Via de vakbond kreeg zij informatie dat daar geld voor zou zijn bij haar werkgever. Toen zij bij haar werkgever aanklopte, ontkende deze in eerste instantie dat daar geld voor was. Met hulp van de bond lukte het haar om toch een opleiding te krijgen.

Twee jaar hard werken. 3 kinderen, een baan en een opleiding. Gewend om hard te werken lukte dit goed. Het diploma werd binnen gehaald.

Inmiddels blijkt de tijd veranderd. Na jaren hard werken wordt er voor het behalen van het diploma niets extra's betaald, er is geen zicht op een gewone volwaardige, menswaardige baan, erger... de gesubsidieerde banen dreigen helemaal te verdwijnen!!!!!!

Inmiddels gaan de kinderen studeren. Om dit te kunnen betalen, moeten zij heel wat bijbaantjes zien te vinden. Hun moeder moet dit met lede ogen aanzien. Zij weet geen andere oplossing, zij is moe.....

Armoedeval bij werkaanvaarding

Normaalgesproken zou je denken: wie werk aanvaardt, wordt hiervoor beloond. Logisch? Nee, want wie werk aanvaardt en daarbij weliswaar een salaris heeft boven de bijstandsnorm, kan juist gestraft worden. Dit komt door het simpele feit dat hij/zij te maken krijgt met bijvoorbeeld het wegvallen van de kwijtschelding voor gemeentelijke lasten, vermindering of verdwijning van huursubsidie, enzovoort. Per saldo levert het aanvaarden van een baan dus financieel niet veel op, als je een salaris rond of net boven met minimumloon krijgt.

Rechtshulp, hoe moet dat nu?

Wie een laag inkomen heeft en rechtshulp nodig heeft, komt daarvoor in de toekomst aanzienlijk meer aan het betalen. Dit komt doordat de huidige Bureaus Rechtshulp gaan verdwijnen. Zij zullen plaatsmaken voor Juridische Loketten, waar de cliënt nog slechts terecht kan voor vraagverheldering of doorverwijzing. Daarnaast gaat een deel van de Bureaus Rechtshulp worden hervormd tot een advocatenkantoren. Weliswaar is zullen die kantoren een sociaal gehalte krijgen, doch de vraag naar sociale rechtshulp zullen zij, naar men mag verwachten, ook niet allemaal aankunnen. Het gevolg is dat de klok 30 jaar terug wordt gedraaid, zodat er sprake zal zijn van leemte in de rechtshulp. Mensen met een laag inkomen zullen dus moeilijk of zelfs helemaal niet hun recht kunnen halen. Zoals zoveel in het kapitalisme, zal ook rechtshulp een zaak worden voor de beter bedeeden!

Werkloos op 55 jarige leeftijd, en wat dan?

Volgens de regeringsplannen moeten er zoveel mogelijk mensen tot op zeer hoge leeftijd aan de gang. Ik ben nu 55 jaar en al jarenlang probeer ik met alle middelen die tot mijn beschikking staan om aan een baan te komen. Wat ik kan krijgen zijn hooguit banen via een uitzendbureau of op tijdelijke basis van maximaal een half jaar. Meestal zijn het banen waar geen personeel voor te krijgen is. Dus zeker niet het leukste werk. Enig uitzicht op een vaste baan heb ik absoluut niet. Dit heeft directe consequenties voor mijn huisvesting. Toen ik mijn hypotheek wilde verlengen werd er naar mijn arbeidscontract gevraagd. Een half jaarcontract is voor een hypotheekverstrekker onvoldoende zekerheid voor ween hypotheek. Ik had het geluk dat mijn partner voldoende inkomsten en een vaste baan had om toch een hypotheek te krijgen voor mijn huis. Zo werkt dus de armoedeval.

Financiële problemen enorm

Wonen wordt onbetaalbaar! de huren gaan omhoog en de huursubsidies naar beneden. Als medewerker bij een Huursubsidie-informatiepunt kan ik daar maar al te goed over meepraten. Er gaat geen dag voorbij, zelfs geen uur, of er belt ons iemand met financiële problemen. De huur mocht deze zomer maximaal 3,6 % stijgen. Veel woningbouwverenigingen hielden zich daar echter niet aan, om van particuliere verhuurders maar helemaal niet te spreken. Een huurstijging van E 16,00 was blijkbaar heel normaal. De regering had een bezuinigingsplan gemaakt waarbij elk huishouden er gemiddeld E 12,00 op achteruit zou gaan. Hier volgen een paar voorbeelden...

Eénpersoonshuishouden, met alleen AOW:

<i>vorig jaar</i>		<i>per 1-7-04</i>	
<i>huur</i>	<i>394,00</i>	<i>huur</i>	<i>408,00</i>
<i>subsidie</i>	<i>200,00</i>	<i>subsidie</i>	<i>198,00</i>
<i>dus te betalen</i>	<i>194,00</i>	<i>dus nu te betalen</i>	<i>210,00</i>

Dit scheelt 16,00 euro per maand !!

Gezin met bijstanduitkering

<i>huur</i>	<i>369</i>	<i>huur</i>	<i>379,00</i>
<i>subsidie</i>	<i>180</i>	<i>subsidie</i>	<i>174,00</i>
<i>dus te betalen</i>	<i>189</i>	<i>dus te betalen</i>	<i>205,00</i>

Ook dit scheelt dus 16 euro per maand!

Gezin, met werk

<i>inkomen 2002 17.000</i>	<i>huur</i>	<i>389</i>	<i>huur</i>	<i>397</i>
<i>inkomen 2003 17.800</i>	<i>subsidie</i>	<i>194</i>	<i>subsidie</i>	<i>183</i>
	<i>te betalen</i>	<i>195</i>	<i>nu te betalen</i>	<i>214</i>

Een bezuiniging van 19 euro!!

Gezin, werk,

<i>inkomen 2002 21.000</i>	<i>huur</i>	<i>390</i>	<i>huur</i>	<i>400</i>
<i>inkomen 2003 21.750</i>	<i>subsidie</i>	<i>67</i>	<i>subsidie</i>	<i>64</i>
	<i>te betalen</i>	<i>323</i>	<i>te betalen</i>	<i>336</i>

Een bezuiniging van "slechts"13,00

Ik ben sinds juli 2004 nog geen enkele bezuiniging van minder dan 13,00 euro tegengekomen in mijn werk.. De gemiddelde bezuiniging is volgens mijn berekeningen 17 euro per maand. De AOW -uitkering en de bijstand is echter geen 16 euro gestegen miv 1/ 7/ 04! In mijn voorbeelden komt het gezin met een inkomen van 21.750 bruto er het minst bekaaid van af: een kleine inkomensstijging, en maar 13 eoro méér te betalen per maand

*namens vele slachtoffers van de bezuinigingspolitiek:
STOP HIERMEE !!! KEER HET TIJ !!!*

Reacties op het kabinetsbeleid (1)

21 augustus vond de aftrap plaats om de bevolking te betrekken bij het zwartboek.

Met grote borden en pamfletten hebben activisten, ondanks de regen, urenlang met mensen op de markt gepraat.

Een greep uit de reacties:

- * Eindelijk gebeurt er wat.
- * Gelukkig wordt er weer gedemonstreerd.
- * We worden iedere dag in de maling genomen.
- * Er is geld zat.
- * Veel klachten over stijgende huren en vermindering van huursubsidie.
- * Een mevrouw vertelt over de problemen (oude) haar moeder die alleen moet leven van de AOW.
- * Iemand die werkt als welzijnwerker vertelt dat zij veel klachten hoort over de prijsstijgingen.
- * Een advocaat reageert heel positief op de actie, want de sociale rechtshulp wordt volgens haar volledig uitgekleed.
- * Een onderwerp wat steeds terug komt zijn de tijdelijke contracten die niet verlengd worden en het probleem om aan een baan te komen.
- * Zelfs uitzendburo's blijken nauwelijks werk te hebben.
- * Vooral mensen met een goede opleiding vertelten zich op de een of andere manier gediscrimineerd te voelen, omdat ze nooit uitgenodigd worden voor een sollicitatiegesprek.
- * De afbraak van de gezondheidszorg scoort hoog. Steeds weer vertellen mensen over wachtlijsten, de hoge kosten van het ziekenfonds, de te hoge eigen bijdragen en het tekort aan verpleegkundig en verzorgend personeel in verpleeg- en verzorgingshuizen..
- * Problemen door deze regering? zegt een mevrouw, die hebben we toch allemaal.
- * Een ander veel genoemd onderwerp is het inkomen. Een mevrouw met een met tassen beladen fiets zegt: "Vroeger ging ik nooit naar de markt, maar sinds kort moet je wel als je vijf kinderen hebt."

- * Kabinet Balkenende? Schande, ze durven wel hun eigen salaris met 30 procent te verhogen!
- * Politici? Ten tijde van verkiezingen zie je ze op straat, maar nu nooit meer. Laat ze het maar eens goed voelen. Ze spelen mooi weer van onze centen.
- * Hoge subsidies voor bedrijven als Unimeta voor verplaatsing van werk naar de lageloonlanden en wij blijven zitten met de werkloosheid.
- * Wij zijn het zat.
- * Wij doen mee.
- * Ik heb nog nooit gedemonstreerd, maar nu is de maat vol!
- * Het helpt toch niet.
- * De beweging "Keer het Tij" blijkt toch bij veel mensen bekend te zijn.
- * Een veel gehoorde positieve opmerking is ook de deelname van de vakbonden op 2 oktober. Een meneer die als buschauffeur werkt en die dag met een bus naar Amsterdam moet, hoopt, ondanks dat hij er veel last van zal hebben, dat heel Amsterdam "verstopt" zal zitten.

Reacties op het kabinetsbeleid (2)

Op dinsdag 24 augustus was het resultaat van 2,5 uur staan op het Van Heekplein:
Ruim 50 handtekeningen en 30 persoonlijke reacties.

Een greep uit de reacties:

- * Ik heb een zoon van 2,5 jaar, die ik alleen moet opvoeden. Desondanks wil de regering dat ik mijn kind 'wegprop' in een kinderdagverblijf en dat ik fulltime ga werken.
- * Balkenende, waar blijven jullie met de menselijke vaardigheden?
- * Wie had het ook alweer over normen en waarden? Juist, J.P.
- * Minima en AOW gaan er minder op achteruit, maar nog altijd achteruit en dat is onacceptabel.
- * Gezondheidszorg wordt op deze manier onbetaalbaar voor de 'gewone' man c/q vrouw. Straks zijn de ministers etc. de enige die het kunnen betalen.
- * Dit kabinet is ziende blind en horende doof.
- * Slecht, J.P. is verwend jongetje. Andere bril in je hersens graag!
- * Bij dit kabinet is geld belangrijker dan de mens.
- * Dit beleid is onbeschaafd, mensen wordt wakker!
- * Dit kabinet is asociaal! We zijn het beu.
- * U moet niet aan de minderen komen, als u dat niet begrijpt bent u oliedom!!
- * Deze regering geeft een slecht voorbeeld aan de jongeren in onze samenleving als het gaat om barmhartigheid.

Nog meer reacties op het kabinetsbeleid

- * Een socialer en solidair Nederland begint bij jezelf, mijnheer Balkenende!!!!
- * Hé, valt het je niet op dat de bevolking steeds dunner en de politici steeds dikker wordt?!
- * Dankzij dit beleid, heeft straks niemand meer een baan.